

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 120

De waarheid over ekklesia

In het voorjaar van 1934 kwam een groep van ongeveer vijftig predikanten samen in een open conferentie in de *North Shore Church* van Chicago. Zij waren daar op uitnodiging van pastor John C. O'Hair om Bijbelse onderwerpen te bespreken waarover een hartstochtelijke woordenstrijd was losgebroken onder de fundamentalistische kerken in die omgeving. Een van deze onderwerpen was de doop, die het onderwerp van verhitte discussies was geworden wegens het radicale standpunt dat pastor O'Hair al enkele jaren hierover had ingenomen in zijn dagelijkse radioboodschappen. Ik was daar ook op persoonlijke uitnodiging als één van de sprekers.

Uit de discussies op de eerste dag werd heel duidelijk dat het onderwerp dat de conferentie zou overheersen de vraag zou zijn: 'wanneer is de kerk ontstaan?' En tijdens de tweede dag werd ook duidelijk dat er daar niemand, mijzelf inclusief, over een bruikbare definitie beschikte over wat de kerk is of was in de Schrift. Daar zaten we dus te kletsen, uitspraken pro en contra te doen en te proberen een besluit te nemen wanneer iets was begonnen, terwijl niemand van ons wist wat dat 'iets' was. Het probleem dook telkens weer op, maar het bleef een onbeantwoorde vraag.

Zoals verwacht mocht worden, werden vele prijzenswaardige uitspraken gedaan over 'de kerk,' maar geen enkele van deze lovende verklaringen vertelde ons wat het was. Telkens opnieuw werd beweerd dat de kerk het lichaam van Christus is en niemand van ons kon daar wat tegeninbrengen, maar het hielp ons niet om het probleem op te lossen waar de discussie over ging. Er kwam slechts een tweede moeilijke vraag uit

voort: 'wat is het lichaam van Christus?' Er werden talloze uitspraken gedaan over 'de zichtbare en onzichtbare kerk,' wat een broeder ertoe bracht te beweren: 'alle kerken in het Nieuwe Testament waren heel zichtbaar.' De 'zichtbaar of onzichtbaar'-formulering gaf geen antwoord op de vraag: 'wat is de kerk' of 'wanneer is de kerk begonnen?'

De conferentie eindigde na vier dagen, terwijl er niets was vastgesteld. Er was geen vooruitgang geboekt, maar velen hadden zich verheugd in de open, ongehinderde discussies. Een tweede conferentie in de herfst van dat jaar leidde tot diverse meningsverschillen. Pastor O'Hair vond dat we 'te snel te ver' gingen en het leek erop dat de meeste deelnemers alle controversiële zaken buiten de discussies wilden houden. Ik was evenwel naar de conferentie gekomen om te leren, om hulp te vinden bij het ontdekken van de waarheid. Als ik niet kon leren in gemeenschap met anderen, dan zou ik alleen leren. De zoektocht naar de waarheid werd het hoogste doel in mijn leven en nu, na zesenvestig jaar, is dat nog steeds het doel van mijn inspanningen.

In een verslag dat het tijdschrift *Time* gaf van de eerste vergadering van De Wereldraad van Kerken, stond in één zin het volgende: 'de grootste kerkvergadering sinds de Reformatie kon het zelfs niet eens worden over een definitie van het woord 'kerk'.' (*Time*, 13 september 1948). Dat gold toen en dat geldt vandaag nog steeds.

De belangrijkste reden voor het onvermogen om tot overeenstemming te komen, ligt in het feit dat het woord 'kerk' geen definitie kent. Dat kan worden nagegaan door het op te zoeken in een groot woordenboek. Daar zult u omschrijvingen ontdekken die voor definities moeten doorgaan, maar er bestaat geen basisbetekenis waaruit alle andere definities zijn afgeleid. U zult ook ontdekken dat het woord 'kerk' een grillig, voorbijgaand, veranderlijk woord is waaraan zelfs bij benadering geen definitie verbonden kan worden. Daarmee wordt het iets wat u kunt gebruiken zoals het u beliebt, voor elk doel wat u maar wenst, u kunt het laten zeggen wat u het wilt laten zeggen en het laten zijn wat u het wilt laten zijn.

In recente jaren heb ik, toen ik naar bepaalde religieuze programma's op tv keek, een lied gehoord, gewoonlijk solo gezongen, waarin de zanger luidruchtig eist: 'laat de kerk, kerk zijn.' Dat ultimatum leidt over het algemeen tot hartelijke 'amens' uit het publiek. Maar ik ben geneigd te vragen of er één van deze solisten, of één van hen die van harte met hun woorden instemmen, ons kan vertellen wat 'de kerk' is of wat deze moet doen om te zijn wat hij verondersteld wordt te zijn.

De meeste moeilijkheden met het onderwerp waar we ons nu mee bezighouden, komen voort uit het karakter van het woord 'kerk.' Het is

geen gezond woord, aangezien er zelfs bij benadering geen betekenis aan kan worden gegeven. Het is een gluisperig woord dat zich uit elke val wurmt die ervoor wordt opgezet. Het is een Humpty-Dumpty woord dat precies de betekenis heeft die de spreker er aan wil verbinden, niets meer en niets minder. Het is een kameleon die van kleur verandert om zich aan zijn omgeving aan te passen. Het is de hoer onder de woorden, zonder enige blijvende relatie met één gedachte. En als iemand mijn woorden overdreven vindt, laat hem dan weten dat we in Californië *The Satanic Church* en de *First Homosexual Church* kennen.

In mijn eigen ervaring als leraar bleek het woord 'kerk' vaak een natte deken te zijn die elke vlam van waarheid die God heeft ontstoken met betrekking tot de waarheid over Zijn ekklesia uitdooft. Vertalers hebben dit woord letterlijk het Nieuwe Testament opgedrongen, niet omdat dit het Griekse woord *EKKLĒSIA* zou vertegenwoordigen of vertalen, maar omdat zij er hun religieuze organisaties mee in de Bijbel wilden persen. Tot welke andere gevolgtrekkingen kunnen we anders komen als we ontdekken dat zij nalieten *EKKLĒSIA* in Handelingen 19:32,39 en 41 zo te vertalen, toen bleek dat dit hun bedoelingen zou tegenwerken? Martin Luther heeft zich krachtig verzet tegen het gebruik van het woord 'kerk' (*KIRCHE* in het Duits), maar hij heeft deze strijd verloren.

Feiten en ervaringen als deze hebben mij ertoe gebracht het Griekse woord *EKKLĒSIA* te bestuderen. Een van de eerste conclusies die ik heb getrokken was dat het fantastische verschijnsel dat *EKKLĒSIA* wordt genoemd in het Nieuwe Testament geen verband houdt met die grote religieuze monstrositeit die met de naam 'kerk' in onze tijd pronkt. Ik heb een grote hoeveelheid werk verzet om die wonderbaarlijke eenheid, die als de *EKKLĒSIA* van God bekend stond in de Handelingenperiode, voor mijzelf uit te zoeken en aan anderen uit te leggen. Mijn bevindingen, tezamen met die van vele anderen, hebben me ervan overtuigd dat de ekklesia van de eerste eeuw in geen enkel opzicht overeenkwam met wat in deze tijd 'de kerk' wordt genoemd, zowel in het roomse als in het protestantse kamp. We zien in de roomse en in de protestantse kerken zonder meer iets wat door mensen is gebouwd en het grenst aan godslastering te beweren dat dit is waarvan de Heer sprak toen Hij heeft beloofd Zijn ekklesia van Zichzelf te bouwen (Matt. 16:18).

Tallose mensen hebben geprobeerd de goddelijke ekklesia die bestond in de dagen van Petrus en Paulus te reconstrueren. Door extravagante beweringen te doen, zijn zij er vaak in geslaagd enkele of zelfs vele volgelingen bij elkaar te krijgen in één of andere vorm van organisatie, waarvan zij zelf het hoofd waren, getooid met één of andere Bijbelse titel als apostel, oudste of bisschop; en als de organisatie dan numeriek en

financieel tot bloei is gekomen, beweren ze heel praktisch dat de resultaten aantonen dat nu de ware kerk onder de mensen is hersteld, namelijk de kerk die de Heer heeft beloofd te zullen bouwen. Zulke vervalsingen kunnen worden aangesmeerd aan velen die ijverig elke kans aangrijpen om deel uit te maken van 'de ware kerk.' Zulke mensen zijn in staat zichzelf te misleiden en om anderen te misleiden. Het zijn meesters in bedrog en zelfbedrog. We kunnen ervan uitgaan dat hun aantal zeer zal toenemen in de laatste dagen van deze bedeling (II Tim. 3:13).

Eenieder die beweert een relatie te hebben met God is het Hem verschuldigd een objectieve poging te doen om de volle en precieze betekenis van het Griekse woord *EKKLĒSIA* te ontdekken. Alle studies lijken echter wel te beginnen met de vooropgezette mening dat dit woord een betekenis moet hebben die het verbindt aan wat tegenwoordig 'de kerk' wordt genoemd. Dat is een misvatting die uit onze gedachten gewist moet worden als we de Heer een schone lei willen geven om op te schrijven.

Het is een ernstige fout een belangrijk woord als *EKKLĒSIA* te nemen en er een inhoudsloze betekenis aan te koppelen die het tot een dwaasheid reduceert. De meeste studenten weten heel goed dat deze naam gegeven werd aan de wetgevende raden in de Griekse stadstaten. Dat is waar, maar als zij hieruit opmaken dat deze raden zo werden genoemd omdat hun leden 'uit hun huizen werden geroepen' om een officiële taak te vervullen, zwakken zij de betekenis van dit woord af. Als iemand ontdekt heeft dat dit woord is samengesteld uit *EK* (uit) en *KALEŌ* (roepen), neemt hij het woord *EK* en geeft er de betekenis 'afgescheiden van' aan. Dat is niet de waarheid. Dit voorvoegsel betekent hetzelfde als wanneer iemand zou zeggen dat zijn arm uit zijn lichaam komt. Als men vervolgens ontdekt heeft dat één van de betekenissen van *KALEŌ* 'roepen, uitnodigen' is, wordt het feit genegeerd dat het in ten minste 96 van de 146 keer dat dit woord voorkomt in het Nieuwe Testament die betekenis niet kan hebben. Na het combineren van deze twee denkfouten beweert men dat wij de kerk zijn, omdat christenen uit de wereld zijn geroepen.

Zij zetten hun fout voort door als bewijs aan te halen dat Israël een ekklesia was (Hand. 7:38) omdat hij geroepen is uit Egypte. En hoewel het volkomen waar is dat Israël een ekklesia was, is dat niet omdat hij uit Egypte was geroepen. Als volk was Israël voorbestemd om een ekklesia te zijn, omdat hij een positie als middelaar uit God heeft ontvangen (zie Gen. 12:3; Deut. 7:6; 14:2; 26:18,19).

In de Nederlandse taal is er waarschijnlijk geen gangbaar woord waarmee de precieze betekenis van het Griekse woord *EKKLĒSIA* kan

worden uitgedrukt. Als een vertaler met een dergelijke situatie te maken krijgt, heeft het geen zin een woord te gebruiken dat op geen enkele wijze de betekenis tot uitdrukking brengt. Een onvertaalbaar woord zou in onze taal overgenomen moeten worden; dat wil zeggen, het zou moeten worden omgezet en er zou de betekenis aan verbonden moeten worden die afgeleid is uit het gebruik. En aangezien het woord *ecclesia* al lange tijd een plaats heeft in het Nederlands, zou er geen enkel probleem moeten zijn om ruimte te geven voor dit woord. Het woord betekent 'uit-aangesteld' en wordt gebruikt om individuen, gezelschappen, of volken mee aan te duiden die een ambt uit een ander hebben ontvangen. Het hoogste gebruik is wanneer het wordt toegepast op een ambt uit God.

In de sfeer van de dingen die zeker zijn, weten we dat het doel van de Here Jezus Christus is een ekklesia te bouwen die in vaste relatie staat tot Hem als Hij de wereld regeert. Hij heeft Zijn bedoeling om te bouwen duidelijk gemaakt en als alles gereed is, zal Hij deze voor zich stellen als een heerlijke ekklesia, zonder vlek, of rimpel of iets van dien aard; deze zal heilig en smetteloos zijn (Ef. 5:27). Dat is een zekerheid, maar het is ook een zekerheid dat er op aarde niets bestaat dat claimt 'de kerk' te zijn en dat in aanmerking komt voor deze heerlijke positie.